

## Sentencja

Umowę między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony w sprawie swobodnego przepływu osób, podpisaną w Luksemburgu w dniu 21 czerwca 1999 r. należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego takim jak w sprawie w postępowaniu głównym, które zobowiązuje pracownika migrującego, który zawiera specjalny układ z zabezpieczeniem społecznym tego państwa członkowskiego, do opłacania składek zgodnie z minimalną podstawą składki, co powoduje, że przy obliczaniu teoretycznej kwoty jego emerytury instytucja właściwa rzeczono państwa członkowskiego zrównuje okres objęty tym układem z okresem ukończonym w tym państwie członkowskim i do celów tego obliczenia uwzględnia jedynie składki opłacone w ramach tego układu, nawet gdy pracownik ten, zanim skorzystał z prawa do swobodnego przemieszczania się, opłacał w danym państwie członkowskim składki zgodnie z podstawami wyższymi niż minimalna podstawa składki i gdy pracownik osiadł, który nie skorzystał z prawa do swobodnego przemieszczania się i który podpisuje taki układ, ma prawo opłacania składek zgodnie z podstawami wyższymi niż minimalna podstawa składki.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 104 z 3.4.2017.

**Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 28 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana – Hiszpania) – Eva Soraya Checa Honrado / Fondo de Garantía Salarial**

(Sprawa C-57/17) <sup>(1)</sup>

**(Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Ochrona pracowników w wypadku niewypłacalności pracodawcy – Dyrektywa 2008/94/WE – Artykuł 3 akapit pierwszy – Płatność gwarantowana przez instytucję gwarancyjną – Odprawa w związku z ustaniem stosunku pracy – Przeniesienie miejsca pracy wymagające zmiany miejsca zamieszkania pracownika – Zmiana istotnego elementu umowy o pracę – Rozwiązanie umowy o pracę przez pracownika – Zasada równego traktowania i niedyskryminacji)**

(2018/C 294/10)

Język postępowania: hiszpański

## Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

## Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Eva Soraya Checa Honrado

Strona pozwana: Fondo de Garantía Salarial

## Sentencja

Artykuł 3 akapit pierwszy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy należy interpretować w ten sposób, że gdy zgodnie z rozpatrywanymi uregulowaniami krajowymi niektóre świadczenia ustawowe należne z tytułu rozwiązania umowy o pracę z inicjatywy pracownika oraz świadczenia należne w wypadku zwolnienia z obiektywnych przyczyn takie jak rozpatrywane przez sąd odsyłający są objęte pojęciem „odprawy w związku z ustaniem stosunku pracy” w rozumieniu tego przepisu, świadczenia ustawowe należne z tytułu rozwiązania umowy o pracę z inicjatywy pracownika ze względu na przeniesienie miejsca pracy przez pracodawcę – zobowiązujące pracownika do zmiany miejsca zamieszkania – powinny także zostać objęte tym pojęciem.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 121 z 18.4.2017.